

Pocestný do sedmého nebe

Žalman

1. Žádnej neví, co je lidská zloba za zvíře,
když utrhne se z řetězu, dělá jen potíže,
nám pod rukama na pokraji periférie,
tiše nám umírají pí - sně.
2. Lidé chtějí pohladit, tak pijou čím dál víc,
pak vypláčou se do kropenky, sednou do lavic,
pod klenbou světa zpívaj, aby anděl sestoupil,
tiše nám umírají písně.
- R: Pánu kou ká do oken a po zádech ho zebe,
vzhůru stou pá pocestný do sedmého nebe,
dítě, které touží až za obzor jít,
sám si brou ká, že neumí v týhle době žít.
3. Z vlastní vůle stali jsme se navždy poutníky,
plavem tak tak nad vodou a šlapem chodníky,
prodáváme odpustky a za jáсотu davů,
tiše nám umírají písně.